Európai Parlament
2024-2029

Halászati Bizottság

2026/2074(INI)

17.6.2026

JELENTÉSTERVEZET

a Földközi-tenger nyugati vizeiben élő tengerfenéki állományokra vonatkozó többéves tervről
(2026/2074(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Carmen Crespo Díaz

TARTALOM

Oldal

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY.....6

MELLÉKLET: NYILATKOZAT AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL.....11

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

A földközi-tengeri halászat Európa történelmének, kultúrájának és identitásának része. A földközi-tengeri part menti közösségek gazdasági és társadalmi fejlődésüket évszázadokon keresztül olyan halászati tevékenység köré építették, amely nemcsak minőségi élelmiszert biztosít európai polgárok milliói számára, hanem hozzájárul a területi kohézióhoz, a foglalkoztatáshoz, valamint a mélyen gyökerező ismeretek és hagyományok megőrzéséhez is.

A Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állományokra vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2019/1022 rendelet elfogadása választ adott arra az igényre, hogy biztosítani kell bizonyos, nyomás alatt álló halállományok helyreállítását. A tengeri erőforrások fenntartható kiaknázása az ágazat, a tagállamok és az európai intézmények közös célkitűzése. Több mint öt évnyi végrehajtás után azonban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi szabályozási keretnek jelentős korlátai vannak, amelyek alapos és sürgős felülvizsgálata szükséges a versenyképesség általános növelésére irányuló közös uniós célkitűzés előmozdítása érdekében.

Ebben az időszakban a földközi-tengeri flotta rendkívüli erőfeszítéseket tett az alkalmazkodás érdekében. A halászok elfogadták a halászati erőkifejtés egymást követő csökkentését, magas gazdasági költségeket vállaltak, és jelentős erőforrásokat fektettek be tevékenységük fenntarthatóságának javítása érdekében. A szelektívebb halászeszközök alkalmazása, a feszítőlapok beépítése, a szelektívebb hálók használata és más műszaki fejlesztések bizonyítják az ágazat elkötelezettségét az erőforrások megőrzése és környezeti hatásának csökkentése iránt annak érdekében, hogy folytatni tudja tevékenységét, ami több ezer többségében családi vállalkozás formájában működő halászati vállalat megélhetését biztosítja a Földközi-tenger térségében.

Ezek az erőfeszítések bizonyos állományok esetében hozzájárultak a pozitív eredmények eléréséhez. A terv gyakorlati végrehajtása során azonban jelentős gazdasági és társadalmi nehézségekre is fény derült. A halászati napok számának folyamatos csökkenése miatt a hajók tevékenysége sok esetben a minimális jövedelmezőségi küszöbérték közelébe vagy akár az alá csökkent, ami veszélyezteti a halászati vállalkozások életképességét, a generációs megújulást és a part menti közösségekben a foglalkoztatás fenntartását.

Ez az értékelés kiemeli, hogy a többéves állománygazdálkodási terv keretében jelenleg alkalmazott módszertan továbbra is döntő jelentőséget tulajdonít a biológiai mutatóknak, anélkül, hogy kellően figyelembe venné a gazdálkodási döntésekből eredő társadalmi-gazdasági következményeket. A közös halászati politika három, egymástól elválaszthatatlan pilléren nyugszik: környezeti fenntarthatóság, gazdasági fenntarthatóság és társadalmi fenntarthatóság. Ezek egyike sem tud elszigetelten fejlődni.

Az előadó különösen aggályosnak tartja a „legsérülékenyebb állomány” fogalmának alkalmazását, amely az úgynevezett blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok logikáján alapuló merev erőkifejtés-gazdálkodási rendszerhez vezetett. Ez a megközelítés nem tükrözi megfelelően a földközi-tengeri vegyes halászat valós helyzetét, amelyet több faj egyidejű kifogása, valamint a régiók és flottaszegmensek közötti jelentős működési sokféleség jellemez.

A jelentés ezért a rendelet ambiciózus reformját javasolja, amely lehetővé teszi működésének

a földközi-tengeri halászat valós jellemzőihez igazítását. A javasolt módosítások magukban foglalják a „legsérülékenyebb állomány” fogalommeghatározásának törlését, a társadalmi-gazdasági kritériumok kifejezett beépítését a döntéshozatalba és a halászati napok kiosztásába, valamint a 4. cikk módosítását e halászati tevékenységek vegyes jellegének teljes körű elismerése érdekében.

Javasoljuk továbbá az Európai Unió más többéves terveiben már meglévő rugalmassági mechanizmusok bevezetését, beleértve a halászati erőkifejtés éves csökkentését korlátozó stabilizátorokat, az éves átcsoportosításokat és a kiszámíthatóbb irányítási rendszereket, amelyek lehetővé teszik a vállalatok számára, hogy közép- és hosszú távon megtervezzék tevékenységüket és beruházásaikat.

Egyes halászati tevékenységek sajátos helyzete szintén különös figyelmet igényel. A vörös ostorgarnéla halászata kiváló példa a túlságosan összetett szabályozásra, mivel mind kvótarendszer, mind a halászati napokra vonatkozó korlátozások hatálya alá tartozik. Ez a kettős korlátozás jelentős gazdasági és működési nehézségeket okozott, ezért a jelentés kéri annak sürgős megszüntetését.

A földközi-tengeri halászati irányítás javításához a döntések tudományos alapjának megerősítése is szükséges. A megbízható adatok rendelkezésre állása, a nemzeti, európai és regionális tudományos testületek közötti koordináció, valamint a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottsággal való együttműködés elengedhetetlen az átlátható és megalapozott döntések biztosításához. Hasonlóképpen, a halászati lehetőségek további csökkentésének mérlegelése előtt megfelelően értékelni kell a már elfogadott intézkedések tényleges hatásait.

A földközi-tengeri halászat fenntarthatósága nem kizárólag az európai flottáktól függ. A Földközi-tenger medencéjében továbbra is folytatott jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek, valamint a part menti országok megfelelési szintjei közötti különbségek tisztességtelen versenyhez vezetnek, és veszélyeztetik az európai halászok erőfeszítéseit. A jelentés ezért támogatja a regionális együttműködésnek, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság szerepének, valamint a tagállamok és az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal ellenőrzési, vizsgálati és felügyeleti kapacitásainak megerősítését.

A halászat továbbá az Európai Unió stratégiai ágazata is. A stratégiai autonómia és az élelmezésbiztonság növekvő jelentőségével jellemezhető geopolitikai környezetben az európai halászati termelés olyan alapvető eszköz, amelyet meg kell védeni, és meg kell erősíteni. Egy modern, versenyképes és fenntartható flotta fenntartása előfeltétele a harmadik országokból származó behozataltól való függőség csökkentésének és az európai fogyasztók kiváló minőségű halászati termékekkel való ellátásának.

Végezetül az előadó elengedhetetlennek tartja, hogy a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves terv jövőbeli felülvizsgálata a közös halászati politika egyszerűsítésére és korszerűsítésére irányuló szélesebb körű erőfeszítés részét képezze. Az európai szabályozásnak továbbra is biztosítania kell az erőforrások fenntarthatóságát, de áttekinthetőbbnek és arányosabbnak is kell lennie, valamint jobban kell igazodnia az ágazat működésének valós helyzetéhez. Az uniós halászati politikák középpontjában ismét az európai flotta versenyképességének, a generációs megújulásnak, az innovációnak és a gazdasági jövedelmezőségnek kell állnia.

E jelentés célja, hogy a környezeti fenntarthatóságot, a gazdasági életképességet és a

társadalmi kohéziót ötvöző kiegyensúlyozott javaslat révén hozzájáruljon ehhez a célkitűzéshez, biztosítva a földközi-tengeri halászat és az attól függő közösségek jövőjét.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Földközi-tenger nyugati vizeiben élő tengerfenéki állományokra vonatkozó többéves tervről
(2026/2074(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Földközi-tenger nyugati vizeiben élő tengerfenéki állományokra vonatkozó többéves tervre,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 4. cikkére, 43. cikkének (3) bekezdésére és 191. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 37. cikkére,

– tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: KHP),

– tekintettel a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

– tekintettel a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

– tekintettel az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2053 2023. szeptember 13-i rendeletére az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves állománygazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről,

– tekintettel az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 1967/2006/EK és az 1005/2008/EK tanácsi rendelet, továbbá az (EU) 2016/1139, az (EU) 2017/2403 és az (EU) 2019/473 európai parlamenti és tanácsi rendelet halászati ellenőrzés tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2842 európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

– tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottságának (GFCM) a földközi-tengeri és fekete-tengeri halászat helyzetéről szóló jelentésére,

– tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv),

– tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengeri területrendezésről szóló irányelv),

– tekintettel a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) „Social dimension of the CFP” [A közös halászati politika társadalmi dimenziója] című, 2020. december 10-i jelentésére (HTMGB 20-14.),

– tekintettel az „Egy erős és fenntartható uniós algaágazat létrehozása” című 2023. május 11-i állásfoglalására,

– tekintettel a kisüzemi halászat helyzetéről az EU-ban és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2023. január 19-i állásfoglalására,

– tekintettel a közös halászati politikáról szóló rendelet végrehajtásának jelenlegi állásáról és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2024. január 18-i állásfoglalására,

– tekintettel „Az európai óceánügyi paktum” című, 2025. június 5-i bizottsági közleményre (COM(2025)0281),

– tekintettel Enrico Letta „Much More Than A Market” [Jóval több mint piac] című, 2024. áprilisi jelentésére,

– tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024. szeptember 9-i jelentésére,

– tekintettel a „Politikai iránymutatás a következő Európai Bizottság (2024–2029) számára” című, 2024. július 18-i dokumentumra,

– tekintettel a „Versenyképességi iránytű az EU számára” című, 2025. január 29-i bizottsági közleményre (COM(2025)0030),

– tekintettel „A földközi-tengeri paktum – egy tenger, egy paktum, egy jövő” című, 2025. október 16-i bizottsági közleményre,

– tekintettel a „Fenntartható halászat az Európai Unióban: az aktuális helyzet és a 2026-ra vonatkozó iránymutatások” című, 2025. június 6-i bizottsági közleményre (COM(2025)0296),

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i, a saját kezdeményezésű jelentések készítésének engedélyezési eljárásáról szóló határozata 1. cikke (1) bekezdésének (e) pontjára és 3. mellékletére,

– tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A10-0000/2026),

A. mivel a Földközi-tenger a világ egyik legváltozatosabb tengeri régiója, amely támogatja az évezredek óta a halászattól függő part menti közösségeket és gazdaságokat, a civilizációk bölcsője és Európa kulturális, történelmi és gazdasági identitásának

alapvető pillére;

B. mivel a földközi-tengeri halászati ágazat alapvető fontosságú a foglalkoztatás, a területi kohézió és az Unió élelmezésbiztonsága szempontjából;

C. mivel az elmúlt hét évben a földközi-tengeri halászflották halászati erőkifejtése jelentősen csökkent, és mivel egyes szegmensekben, például a spanyol vonóhálós flotta esetében ez a csökkenés meghaladta a 44%-ot;

D. mivel a halászflotta – különösen a Földközi-tengeren – jelentős erőfeszítéseket tett a fenntarthatóbb gyakorlatokhoz való alkalmazkodás és innováció érdekében, különösen a vonóhálós szegmensben;

E. mivel a földközi-tengeri flottára alkalmazott kompenzációs intézkedések hozzájárultak a halászati erőkifejtés csökkentéséből eredő társadalmi-gazdasági hatások részleges enyhítéséhez, bár nem elegendőek az ágazat hosszú távú életképességének biztosításához;

F. mivel a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság rámutatott arra, hogy a földközi-tengeri tengerfenéken élő állományokra vonatkozó tudományos adatok továbbra is jelentős hiányosságokat mutatnak, ami megnehezíti azok megfelelő értékelését;

G. mivel a halászati erőkifejtés és a legsérülékenyebb állomány összekapcsolása de facto „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajokat” eredményezett, ami aránytalan hatást gyakorolt a vegyes halászatra és az ágazat gazdasági életképességére;

H. mivel öt évnyi végrehajtás után a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves állománygazdálkodási terv vegyes eredményeket hozott, és bizonyos állományok, például a piros ostorgarnéla esetében a helyreállás pozitív jelei mutatkoztak, míg más állományok, különösen a szürke tőkehal, mint legsérülékenyebb állomány, lassabb helyreállást mutatnak;

I. mivel a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervből hiányoznak a más uniós többéves állománygazdálkodási tervekben szereplő, évek közötti rugalmassági és stabilizációs mechanizmusok, ami jogbizonytalanságot és gazdasági kiszámíthatatlanságot teremt;

J. mivel a Földközi-tenger vegyes halászati jellege, ahol egyszerre több fajt fognak ki, a flotta szelektivitását, a halászeszközök innovációját és a társadalmi-gazdasági rezilienciát figyelembe vevő adaptív gazdálkodási intézkedéseket tesz szükségessé;

K. mivel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat, valamint a harmadik országbeli flották földközi-tengeri tevékenységei továbbra sem megfelelően ellenőrzöttek, ami negatív hatással van a halállományokra és az európai flotta versenyképességére;

L. mivel a halászati ágazatot vonzóbbá kell tenni a generációs megújulás biztosítása, versenyképességének javítása és életképességének biztosítása érdekében;

M. mivel az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap elengedhetetlen a halászati

és akvakultúra-ágazat fenntarthatóságának és versenyképességének javításához, a helyi halászati akciócsoportok támogatásához és a part menti közösségek fejlődésének megerősítéséhez, és ezért azt megfelelő finanszírozással rendelkező, célzott alapként fenn kell tartani;

A Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves állománygazdálkodási terv reformja

1. sürgeti a Bizottságot, hogy 2026. december 1-jéig terjesszen elő jogalkotási javaslatot az (EU) 2019/1022 rendelet átfogó reformjára, a következő szempontok módosításával:

   a) a 4. cikk (3) bekezdésében foglalt hatályos erőkifejtés-csökkentési szabályok felváltása a más többéves tervekben alkalmazott egyedi vegyes halászati gazdálkodási megközelítéssel, megszüntetve a halászati napok „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” miatti korlátozását;

   b) adaptív rugalmassági mechanizmusok bevezetése, például a halászati lehetőségek legalább 10%-ának éves átcsoportosítása és kétéves erőkifejtés-gazdálkodási ciklusok létrehozása a halászok és a feldolgozó ágazatok számára hosszú távú kiszámíthatóság biztosítása érdekében;

   c) olyan stabilizátorok alkalmazása, amelyek a napokban kifejezett csökkentéseket és emeléseket 20%-ra korlátozzák, feltéve, hogy a megtérülés egy minimális küszöbérték fölötti, és a társadalmi-gazdasági hatás kifejezett beépítése a döntéshozatalba (3. cikk);

2. üdvözli a Bizottság által 2026. május 26-án közzétett, a többéves terv hatásvizsgálatára vonatkozó véleményezési felhívást, valamint a végrehajtott intézkedések társadalmi-gazdasági hatásainak értékelésére vonatkozó kötelezettségvállalást;

3. felhívja a Bizottságot, hogy további korlátozások elfogadása előtt folytasson kötelező konzultációt valamennyi érdekelt féllel, különösen a földközi-tengeri tanácsadó testülettel, a regionális tudományos testületekkel, a halászszervezetekkel és a feldolgozóiparral;

4. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja felül a vörös ostorgarnéla halászatának sajátos helyzetét, amely az egyetlen olyan faj, amelyre egyszerre vonatkozik két kényszerítő intézkedés – a kvótarendszer és a halászati napokra vonatkozó korlátozások –, annak érdekében, hogy megszűnjön a kettős szabályozási teher, amely különösen súlyos hatást gyakorolt e halászat gazdasági és működési életképességére a Földközi-tenger nyugati térségében;

A halászati irányítás megerősítése a Földközi-tengeren: tudomány, nyomon követés és regionális együttműködés

5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy európai, nemzeti és regionális szinten erősítsék meg a tudományos halászati kutatásnak a legfrissebb adatokkal való összehangolását, javítsák az uniós, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság és a nemzeti műszaki intézetek adatbázisai közötti interoperabilitást és információcserét;

6. mély aggodalmát fejezi ki a harmadik országok által a földközi-tengeri vizeken –

többek között a tagállamok kizárólagos gazdasági övezeteiben – folytatott jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatról szóló jelentések miatt; hangsúlyozza, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból származó termékek belső piacra való bejutásának megakadályozása érdekében létre kell hozni egy európai importellenőrzési hivatalt;

7. sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a regionális együttműködést azáltal, hogy a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervet integrálja az EU szomszédságpolitikájának tágabb keretébe; üdvözli a földközi-tengeri paktumnak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni halászati irányítási, ellenőrzési, vizsgálati, nyomon követési és felügyeleti együttműködés megerősítésére irányuló célkitűzéseit;

A földközi-tengeri halászat méltányos támogatásának biztosítása

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rendeljenek el legalább 7 290 millió EUR összegű elkülönített költségvetést a flotta korszerűsítésének és megújításának támogatására (beleértve a szelektív halászeszközöket, az alacsony kibocsátású motorokat, a digitális nyomon követést), az átmeneti szüneteltetésekre és a gazdasági diverzifikációs programokra;

9. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő egyszerűsítési jogalkotási csomagot a közös halászati politika versenyképességének biztosítása érdekében, beleértve a Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állományokra vonatkozó többéves tervről szóló rendelet célzott felülvizsgálatát, amely magában foglalja az e jelentésben megfogalmazott módosításokat és kiigazításokat;

10. felhívja a Bizottságot, hogy a halászati lehetőségek további csökkentése előtt biztosítson elegendő időt arra, hogy a már meghozott intézkedések mérhető eredményeket hozhassanak, és azok biológiai, gazdasági és társadalmi hatásait megfelelően értékelni lehessen;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET: NYILATKOZAT AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL

Az eljárási szabályzat I. melléklete 8. cikkének megfelelően az előadó kijelenti, hogy jelentésébe olyan észrevételeket foglalt bele, amelyeket a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás[1] hatálya alá tartozó alábbi érdekképviselőktől vagy harmadik országok hatóságainak – többek között ezen országok diplomáciai képviseleteinek és nagykövetségeinek – alábbi képviselőitől kapott az eljárás tárgyához kapcsolódó kérdésekben a jelentéstervezet elkészítése során:

1. A kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás hatálya alá tartozó érdekképviselők
Europêche
EBFA
CEPESCA
FNCP
FAAPE – Federación Andaluza de Asociaciones Pesqueras
FACOPE
Coldiretti Pesca
AndMuPes
FENAPA
EJF
EBCD
2. Harmadik országok hatóságainak – többek között ezen országok diplomáciai képviseleteinek és nagykövetségeinek – képviselői
Nincs

A fenti felsorolás az előadó kizárólagos felelősségi körében készült.

Amennyiben a felsorolásban természetes személyek saját nevükkel vagy feladatkörükkel vagy mindkettővel azonosítva szerepelnek, az előadó kijelenti, hogy az érintett természetes személyeknek megküldte az Európai Parlament 484. sz. Adatvédelmi nyilatkozatát (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), amely meghatározza a személyes adataik kezelésére alkalmazandó szabályokat és az említett adatkezeléshez kapcsolódó jogokat.

[1] Intézményközi megállapodás (2021. május 20.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a kötelező átláthatósági nyilvántartásról (HL L 207., 2021.6.11., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).